

TRIJE LISJAČKI

Nekoč so živeli trije lisjački. Živeli so v lisičini pod koreninami starega hrasta, skupaj s svojo mamo in očetom. Ves dan so se igrali. In zvečer so rekli: »Utrujeni smo.

Ne moremo pospraviti igrač.«
Lisica in lisjak sta prosila in ukazovala:
»Pospravite igrače!«

Toda njune besede so naletele na gluha ušesa.

Dobro pa so jih

slišali redoljubni krtki, ki so živeli v bližini. Njihova krtina je bila vedno čista in urejena, igrače

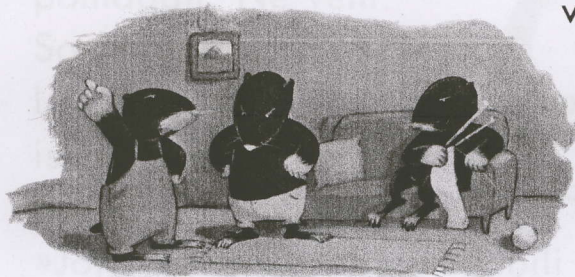
pospravljene – te v omaricah, druge na poličkah – in tudi rovi, ki so vodili do krtine, so bili očiščeni in pometeni.

Tole z lenimi lisjački je krtke prav

jezilo. Sklenili so: »Ponoči, ko bodo lisjački spali, jim odnesemo nepospravljene igrače.«

In res! Ponoči so krtki pririli po svojih rovih do lisičine in vse razmetane igrače pospravili v svoj najgloblji rov.

Ko so se lisjački zbudili, igrač ni bilo nikjer! Izpod postelj so potegnili druge igrače in se igrali z njimi.



In tako ves dan do večera, ko jih je mama prosila: »Prosim, prosim, pospravite igrače!« Spet so se naredili, da je ne slišijo. Ponoči pa so prišli krtki in odnesli igrače v svoj rov. Zjutraj je lisjačke najprej malo zaskrbelo, ker igrač ni bilo nikjer. Pa so se hitro pomirili in po omarah poiskali še zadnje igrače, ki so jih imeli doma. Igrali so se ves dan. Zvečer so pustili vse razmetano. Ko so lisica, lisjak in trije lisjački zaspali, so spet pricompali krtki in igrače odvlekli v najgloblji rov. Naslednje jutro je bilo pa hudo.

»Kje so naše igrače?« so cmihali mali lisjački. »Kje so vse naše igrače?«

»Saj sva vam vsak večer govorila, da jih pospravite,« je bila jezna mama lisica.

In so se vrteli okrog očeta lisjaka:

»Ali si ti kaj videl naše igrače?«

Tudi očka ni bil nič bolj

ljubezniv: »Ne. Ne

morem vam

pomagati. Ne vem.

Sami jih poiščite.«

Lisjački so

iskali, iskali –

pa nič.

»Joj,« so rekli, »ko bi dobili igračke nazaj, kako lepo bi se z njimi igrali. In kako skrbno bi jih vsak večer pospravili.«

Najmanjši lisjaček je zajokal. Dolgčas mu je bilo po njegovem najljubšem buldožerčku.

So krtki pod zemljo slišali ves ta jok in stok in iskanje? So, so. Kaj so rekli?

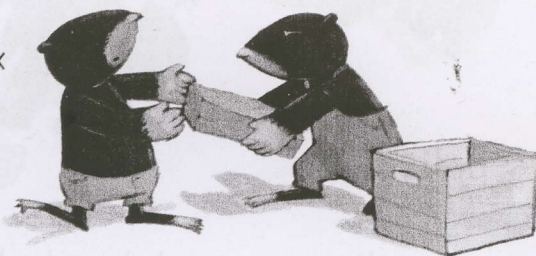
»No, prav, bomo pa nekaj igrač vrnili!«

In res! Zvečer, ko so lisjački zaspali,

so krtki prinesli nazaj nekaj igrač.

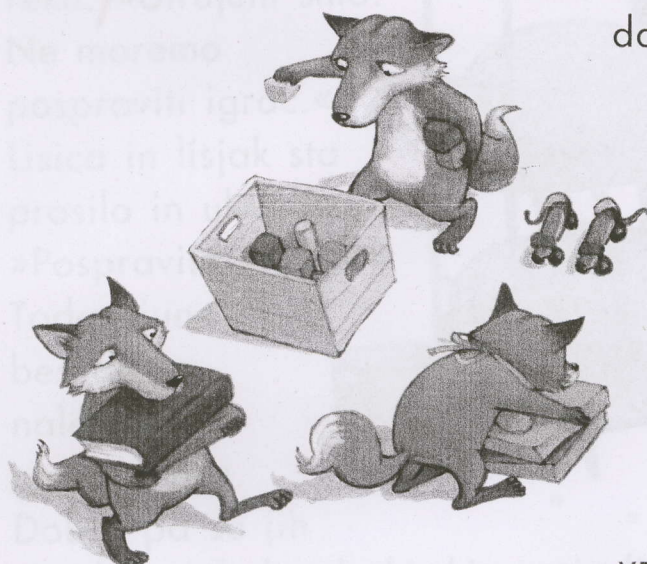
Kocke so dali v rumeni zaboj, knjige

so razporedili po poličkah nad posteljami.



Zjutraj pa so prisluškovali, kaj se dogaja.
Si lahko mislite, kako veseli so bili lisjački?
Tudi lisjak in lisica sta si oddahnila.

Njuni lisjački so se igrali ves dan. Zvečer pa – čeprav so bili malo utrujeni – so sami od sebe pospravili knjige na police, kocke pa v rumeni zaboj.



Krtki so bili zadovoljni. Ker so videli, da lisjački znajo pospravljati, so jim naslednjo noč vrnili še nekaj avtomobilčkov in sestavljanek in tudi mali buldožer. Vse so zložili na poličke.

Kako so bili lisjački zjutraj srečni! Najmanjši lisjaček je spravlil svoj buldožer kar pod blazino! Potem pa ga je spet vzel ven. Lepo so se igrali in

zvečer – tole sem, tole tja – pospravili.

Naslednjo noč so redoljubni krtki vrnili še karte, spomin, kasete s pravljičami in pesmicami, plišaste medvedke in zajčke. Lepo so jih zložili v omaro poleg majic in hlačk. Ko so lisjački zjutraj iskali, kaj bodo oblekli, so presenečeni odkrili, da imajo sedaj vse svoje igrače. Igrali so se in igrali, zvečer pa pospravili vsako stvar na svoje mesto. Tole v rumeni zaboj, tole na poličko, tole v omaro ...



Pst, samo mi vemo, kdo jim je igračke skril in kdo spet vrnil!